

Amt. Men saa kommer der atter andre Amter under ganske almindelige Forhold, hvor man har regnet Gennemsnitslaanene til 6,400 Kr., altsaa 550 Kr. for meget til hvert Laan, og det er netop Amter, hvor man har mange Laansøgere. I et af disse Amter er der ydet Laan til 87, saa man vil kunne forstaa, at naar der er givet 550 Kr. for meget paa hvert, faar dette Amt mange flere Penge til Disposition, end der efter Ligelighed tilkommer det. Det er ca. 50,000 Kr., dette Amt har faaet mere, end der efter min Formening tilkommer det, og det er endda i en Egn af Landet, hvor man ikke kan sige, at Jorden i Almindelighed er dyr, hvor den kan forhandles til ganske almindelige Priser. Det, der sker, er altsaa enten, at Jorden betales alt for dyrt, eller at man i denne Kommission beregner alt for mange Penge til Udlaan. Til Gengæld er der enkelte andre Amter, der ere gaaede ned under Maksimum. F. Eks. beregner man i Ringkøbing Amt Maksimumslaanene til kun 5,000 Kr., i Viborg Amt til 5,800 Kr. Saaledes er der flere Amter, som have holdt sig til, hvad man har Ret til ifølge Loven.

Det er altsaa denne Uregelmæssighed ved Fordelingen, jeg ønsker at forhindre, for at den ikke skal gentage sig, og jeg haaber, at den højtærede Minister ikke vil vende det døde Øre til, naar der tales ogsaa om den Side af Sagen, men have den i Betragtning, naar den næste Fordeling skal finde Sted. Jeg kan, som sagt, ikke finde, at man, naar man giver denne Million under de samme Forhold som dem, hvorunder Loven har virket i Aar, kommer Retfærdigheden nærmere, eller at det hjælper de Egne, som haardest trænge. Naar denne Million nemlig fordeles under de samme Vilkaar, de samme Betingelser, kommer jo den store Mængde til de samme Amter, som i Forvejen have det store Antal. Jeg mener f. Eks., at det, som staar med det højeste Antal, 87 nye Laan, nu vil faa ekstra ca. 30, og det samme Amt er der tilsagt 204 Tillægslaan af 582.

Man vil se, at det er en Fordeling, man maa søge at faa ændret saa hurtigt som muligt, og derfor tillader jeg mig at foreslaa, at Underændringsforslaget under Nr. 2 kan blive til Lov saa hurtigt som muligt. Jeg tvivler ikke om, at hvis denne Tankegang, denne Oversigt over Resultaterne gøres gældende i det andet Ting, vil man ubetinget gaa til en Revision af Loven. Jeg forsikrer, at jo længere man venter med det, des mere uheldigt vil det

blive. Under de Forhandlinger, der ere førte, har det været mit Haab, at det Mindretal, hvorfor den sidste ærede Taler (Sørensen-Egaa) var Ordfører, skulde slutte sig til min Tanke, da den ogsaa tager Sigte paa at faa 1 Million for at komme ud over Vanskelighederne; men mit Ønske om, at Loven skulde revideres, kunde dette Mindretal ikke slutte sig til. Under Sagens første Behandling tillod jeg mig at henvende mig til den højtærede Minister baade ved nogle Spørgsmaal og med en Henstilling om at søge Loven ændret. Den højtærede Minister har foreløbig ikke taget Hensyn dertil; men jeg knytter mit Ønske til den ærede Ordførers om, at han dog i hvert Fald vil tænke over Sagen, hvis dette Ændringsforslag, som jeg i Forening med to andre Medlemmer har stillet, skulde falde. Thi jeg tør forsikre den højtærede Minister for, at vil han høste Tak hos de danske Husmænd i deres store Almindelighed, maa han hurtigst muligt sige Ja til en Revision af Loven. Det nytter ikke, at man gør sig fortjent i en enkelt Egn; man maa se ud over det hele, søge at øve Retfærdighed saa vidt muligt. Det sker ikke med Loven, som den er, og det vil ikke kunne ske i de Aar, som komme, hvis ikke Loven bliver revideret.

Jeg kan af disse Grunde med disse korte Bemærkninger slutte mig til det Ændringsforslag, som foreligger, og tillader mig at opfordre det høje Ting til at stemme derfor. Jeg tror, man gør en god Gerning derved, og jeg tør forsikre, at hvis man ikke faar denne Lov ændret, vil man ikke undgaa Bryderier af samme Art og maaske af større Udstrækning, end vi have haft hidtil.

Lewinsky: Hele Udvalget er jo enigt om at bevilge den Million, der fra Landbrugsministerens Side er stillet Krav om til yderligere Anvendelse. Der er derimod et Flertal i Udvalget, der stiller Ændringsforslag om, at denne Million, der ekstraordinært bevilges for i Aar, skal drages fra de 20 Millioner, der ifølge Loven af 1909 kunne anvendes til Husmandsbrug i den 5-aarige Periode. Det kunne vi ikke stemme for, fordi vi ikke ønske at binde os overfor Fremtiden. Jeg tror nu heller ikke, at dette Ændringsforslag i Virkeligheden vil faa saa stor Betydning. Jeg tvivler i høj Grad om, at Flertallet her, hvis det Krav, der har været fremme i Aar, om en betydelig Udvidelse af Husmandsbrugene, holder sig lige stærkt, vil kunne modsætte sig en yderligere Bevil-